

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 142/07-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., N., zastúpeného JUDr. D. B., T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 857/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. februára 2007 doručená sťažnosť J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 857/01.

Sťažovateľ v nej uviedol, že je účastníkom súdneho konania vedeného Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 11 C 857/01, pôvodne (od 8. decembra 2000) Okresným súdom Trenčín, na základe žaloby o vrátenie finančnej pôžičky v sume 120 000 Sk, zaplatenia ktorej sa domáhal od svojej bývalej manželky V. B., rod. N., t. č. H. (v konaní pred okresným súdom „odporkyňa“). Spis bol Okresným súdom Trenčín z dôvodu nepríslušnosti postúpený na ďalšie konanie Okresnému súdu Humenné.

K priebehu konania sťažovateľ uviedol, že Okresný súd Humenné (ďalej len „okresný súd“) vo veci rozhodol 18. januára 2002 rozsudkom č. k. 11 C 857/01-46, v ktorom zaviazal odporkyňu zaplatiť sumu 120 000 Sk a trovy právneho zastúpenia. Na základe odvolania odporkyne Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 4 Co 243/02 z 25. septembra 2002 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Okresný súd doplnil dokazovanie a 2. februára 2004 rozhodol rozsudkom č. k. 11 C 857/2001-144, v ktorom opätovne zaviazal odporkyňu zaplatiť dlžnú sumu a trovy právneho zastúpenia. Aj proti tomuto rozsudku sa odporkyňa odvolala. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 4 Co 70/04 z 10. januára 2005 potvrdil rozsudok okresného súdu vo veci samej, zrušil výrok o trovách konania a vec v tejto časti vrátil súdu prvého stupňa z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti na ďalšie konanie. Okresný súd uznesením č. k. 11 C 857/2001-196 z 22. novembra 2005 rozhodol o trovách konania. Proti rozsudku krajského súdu v časti potvrdzujúcej rozsudok okresného súdu podala odporkyňa dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) odmietol z dôvodu jeho neprípustnosti. Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) podal mimoriadne dovolanie proti rozsudku okresného súdu z 2. februára 2004 č. k. 11 C 857/2001-144 v spojení s rozsudkom krajského súdu z 10. januára 2005 sp. zn. 4 Co 70/04 vo výroku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, a proti uzneseniu okresného súdu z 22. novembra 2005 sp. zn. 11 C 857/2001 o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi trovy konania, na základe ktorého najvyšší súd 14. decembra 2006 rozsudkom sp. zn. 3 M Cdo 4/2006 zrušil všetky označené rozhodnutia a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Na základe uvedených skutočností sa sťažovateľ domnieva, že postupom okresného súdu, ktorý koná zdĺhavo a neefektívne, dochádza k porušeniu jeho základného práva priznaného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva priznaného čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti rozhodol o porušení jeho práv, prikázal okresnému súdu vo veci sp. zn. 11 C 857/01 konať a priznal mu primerané finančné zadost'učinenie i náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na

prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 857/01.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Za porušenie práv podľa ústavy a dohovoru označil s'ťažovateľ postup okresného súdu v konaní, ktoré pôvodne začalo návrhom podaným 8. decembra 2000 Okresnému súdu Trenčín. Spis bol z dôvodu chybne zvolenej miestnej príslušnosti s'ťažovateľom 25. mája 2001 postúpený okresnému súdu a do dňa podania s'ťažnosti ústavnému súdu, t. j. do 21. februára 2007, nie je vec právoplatne ukončená.

Ústavný súd na základe svojej konštantnej judikatúry berie do úvahy, že odmietnuť s'ťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno vtedy, ak s'ťažnosť „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom..., ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných priet'ahov, a tým ani porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), alebo ak „argumenty v s'ťažnosti s'ťažovateľa uvedené nepreukázali v čase podania s'ťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby bola s'ťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03), resp. že ak „na základe skutočností uvedených v s'ťažnosti nemožno postup súdu považovať za taký, ktorý by signalizoval pri predbežnom prerokovaní možné porušenie základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 131/03).

Ústavný súd po oboznámení sa s kompletným spisovým materiálom okresného súdu v predmetnej veci zistil, že s'ťažnosť nie je opodstatnená. S'ťažovateľ sám chybne podal návrh na vrátenie finančnej pôžičky Okresnému súdu Trenčín, ktorý ju potom z dôvodu miestnej nepríslušnosti postúpil okresnému súdu, kde konanie síce trvá takmer šesť rokov,

no vo veci konali a rozhodovali všetky články súdnej sústavy (okresný súd, krajský súd i najvyšší súd, ktorý rozhodoval dvakrát – raz o dovolaní účastníka a raz o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora), takže uvedenú dobu zatiaľ možno považovať aj z pohľadu štrasburskej judikatúry (porov. ABDOELLA p. Holandsko) i judikatúry ústavného súdu (porov. I. ÚS 35/01, III. ÚS 168/03, II. ÚS 57/01 a p.) za primeranú predmetu sporu i správaniu účastníkov konania a príslušných súdov.

S ohľadom na túto skutočnosť neprichádza teda do úvahy, aby ústavný súd namietaný postup všeobecného súdu mohol po prijatí návrhu na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadostučinenia a náhrady trov právneho zastúpenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2007